

LBRIS

We know
books

Andreea Pîrlea

La porțile dorului

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

M-AM NĂSCUT DIN DOR.....	3
TABLOUL SUFLETULUI MEU	5
POVESTE	7
DOR	8
TVORENIE.....	10
OGLINDIȚI ÎN NOI.....	13
EVADÂND DIN TIMP.....	14
DUEL EȘUAT.....	16
METAMORFOZĂ	17
PRIVEGHI	19
VISURI DE LUNĂ.....	20
IUBIREA PE CULORI	22
ARIPI CEREȘTI.....	24
IDEEA.....	25
DECADENȚĂ	26
RĂSPUNS.....	28
VERSURI GRI.....	29

DE-AR FI SĂ-MI ALEG MORMÂNTUL.....	31
TIMP OSTENIT.....	33
SĂRUT	34
BUCHET DE LĂCRĂMIOARE	35
LUMINA PĂMÂNTULUI	36
RĂSĂRIT ȘI ASFINȚIT	37
VISURI ȘTRENGĂREȘTI.....	38
I. A. D.....	40
REDEMPTIUNE	41
STINGERE	42
TEMPESTATE.....	43
ASANARE.....	45
CE-AI FOST?	46
ÎNTREBĂRI MUTE.....	47
BIEȚI MORȚI VII.....	48
LUCEAFĂR MURITOR	49
DOR DE MINE.....	52
MIREASA DIN VALURI	53
DIN TIMP	56
CUVINTE PICTATE	57
OCHI.....	59
MATINEU.....	61

CHEI ALEGORICE.....	63
ARTĂ POETICĂ	64
A CĂZUT O STEA.....	66
NARCISISM.....	68
CHITARA VALSEAZĂ CU VIOARA.....	69
RĂZBUNAREA VERDE	70
JUNGLA	71
NUNTA MORȚII.....	72
EVADARE	74
CHIPUL NATURII	76
EU ȘI THANTOS	78
FURTUNA.....	80
PIERDERE	82
LUMINA MORȚII.....	83
AȘTEPTARE FUNERARĂ.....	85
PARALELE	86
EXIL APOCALIPTIC	88
CUVINTE FERECATE	90
SUSPENDARE.....	91
BUMERANG.....	93
INTERVERSIUNE	95
ADIO.....	97

INVITAȚIE LA VALS.....	99
ABLUȚIUNE.....	101
KARMA.....	102
REPERCUSIUNE.....	103
STRIGOII	105
GENEZĂ.....	107
SUFLET OSTENIT	109
SUCOMBARE NOCTURNĂ	111
REALBIRE.....	113
APUS	114
EPILOG	115
INSPIRAȚIE.....	116
CERINȚE.....	117
DOAR TRUP	119
EMOȚIE DE CER	120
„CRITICILOR” MEI	121
DOAR PRIVIRE.....	124
AVATAR.....	125
SIGILIU PESTE SUFLET.....	128
NOCTURNĂ	129
TĂCERE.....	131
TOAMNA	132

CANON	133
BRADUL	134
CEA DIN URMĂ ZI.....	135
MASCA.....	136
TIMP ÎNSĂILAT	138
JURĂMÂNT HIBERNAL.....	139
TĂCERE	140
SISIF	141
SENTINȚĂ.....	142
DE-AR FI SĂ MOR.....	143
SPOVEDANIE	144
LUMÂNĂRI.....	147
DORMI, INIMĂ!.....	148
JOACA.....	149
ILUZIE.....	150
ARHANGHEL REBEL	152
IMPLACABILITATE	153
DEZNODĂMÂNT	154
PREDESTINARE.....	155
RENAȘTERE	157
DECLARAȚIE	159
EXIT	161

ATEISM ȘI TĂGADĂ	163
LUMINĂ ȘI SUFLET	164
CV	165
NOSTALGIE	166
HOȚI DE ANOTIMP	167
ACEA ZI	168
ÎNTÂLNIRE CU SUFLETUL	169
HAI SĂ FIM NOI!	170
IZVOD	172
FLORI	174
NIMB AURIT	178
LEMNE VII	179
FLUTURI	180
LUMINAJ	182
CUVINTE RĂSCULATE	183
VIAȚA	185
CUPTOR	186
IMUABILITATE	187
ACASĂ	189
COTILEDON	190
EMOȚII	192
URSITĂ	194

EA	196
REVELAȚIE	199
DESLUȘIRI	201
EU, TU ȘI TIMPUL	203
CU SUFLETUL LA ARAT	204
IUBIRE DOAR	206
SĂRUT NĂSCÂND	208
COȘCIUGUL VIU	210
APARENȚE	212
EMINESCU - CHIP DE DOR	214
VERITATE POETICĂ	216
CÂNTECUL LIREI SPARTE	217
ÎNDEMN DE BRUMAR	219
NU M-AI ÎNȚELES, IUBIRE!	220
EU AM UN TAINIC DOR	221
ROMÂNIA	223
REVELAȚIE	224
ÎN TĂCERE NAȘTE VISUL	226
CHINUL VORBELOR DE IUBIRE	228
ÎN DEPĂRTĂRI DE TINE	229
SENTINȚĂ	230
AMPRENTĂ PESTE VIAȚĂ	231

UN MINUT DUREAZĂ VEȘNICIA	233
O TREAPTĂ MAI SUS.....	234
DORINȚĂ ALBĂ.....	236
NU ÎNCERCAȚI SĂ PRICEPEȚI POETUL	238
NE NAȘTEM PENTRU RAI	240
LUCEAFĂR BLÂND.....	242
CE E IUBIREA?	245
REGĂSIRE.....	247
VERSURI ȘI POEZII	248
M-A PRINS IARNA DEVREME DE MÂNĂ	249
SUFLET VERDE.....	251
LACRIMA POCĂINȚEI	253
IUBIREA ÎN DICȚIONAR SUFLETESC	256
PE A CERULUI CĂRARE.....	258
DIN LACRIMA SINGURĂȚILOR TRECUTE	259
DOR NESPUS	261
ÎN TAINĂ	262
PLÂNGEA ÎN MINE CERUL.....	263
NU SUNT NEBUN DE FERICIRE	264
ASCUNȘI ÎN MACI.....	266
POSTFAȚĂ.....	267
PĂȘIND PRINTRE PORȚILE DORULUI.....	271

Mereu am încercat să pricep existența, moartea și viața deopotrivă. Astfel m-am aruncat în dor. Am căutat veșnicia în fire de iarbă și petale de vânt, am încercat s-o prind între litere, în culori și în ochi. Însă abia acum pot înțelege că eternitatea suntem noi, iar viața e doar al ei ecou când, ștregari, fugim de sub al visului mantou.

În acest volum al dorului se vor regăsi toți cei care iubesc, toți cei care au simțit măcar o dată dorul, toți cei care l-au îmbrățișat și care îi „supraviețuiesc” zilnic, zâmbindu-i pentru că, pășind între porțile dorului, nu facem altceva decât să ne înălțăm spre cele mai mari adâncimi sufletești. Pășind în dor, ne descoperim pe noi.

Andreea Pîrlea

**Libertatea, iubirea și demnitatea
sunt fondul existenței noastre.**

TABLOUL SUFLETULUI MEU

Tabloul sufletului meu e reflectat
de libertatea mării zbuciumate,
de puterea stâncii înfruntate,
de-ale apusului nostalgice culori,
de pasiunea tăioasă,
dar plină de fiori
a trandafirului,
de încrederea ghiocelului în gheață,
de căldura primăverii
și a serii,
de armonia cuvintelor nespuse,
mereu pe hartă cu sufletul puse,
de liniștea odihnitoare a nopților albe,
de farmecul magic al unui cântec de iubire,
de veselie plină de ardoare
a ritmurilor interioare,

de dragoste,
- așa cum este -,
de tine...

Începutul se află mereu în dor...

POVESTE

Mi-a fost într-o zi atât de dor...
încât nu știam pe unde să mă mai strecor.
Am căutat să m-ascund între raționamente,
deși păreau cam incerte și cu idei cochete.
Dar m-a aflat și-acolo dorul,
căci simțirea-mi s-a-ncurcat la dans
de-un gând căruia îi făcuse balans.
Atunci m-am avântat în culoare,
ecoul literelor m-a eliberat din strânsoare,
însă m-am trezit că-mi cere plată
dorul oglindit pe foaia exploatată.

DOR

Mi-a fost dor de noi...

dor de-acele momente pline de fiori,

dor de tine și de mine,

poate chiar de amândoi...

Oare dorul pătrunde misterul gândurilor?

Vraja ce încet coboară

luptă cu mine,

cu tine.

E atât de obositor să luptăm cu noi...

Inimi mute, ce nu puteți ascunde?

Tainicul mister ce ne leagă pe-amândoi

a adormit într-un vis ostenit,

din ramura sacră moștenit,

și pare că a obosit...

Ori își așteaptă veacul potrivit?

Fugi de-aici, cumplite dor!

Aleargă în trecut

sau în viitor!

Așteaptă-n taină acel moment,

când te vom chema

să ne fii confident...

Doar atunci să fii prezent!

**Dacă oamenii ar iubi mai mult decât urăsc, atunci
iubirea ar fi, pentru mai mulți, mai mult decât un
mit. Dacă ar privi cu iubire în ei și în jurul lor, atunci
lumea ar fi mai luminoasă.**

TVORENIE

Din imprezent, din amintiri,
dorul i-a făcut martiri
și i-a trimis, prin vis, din rai
pe tăișul unui samurai
spre a spune vehement
că iubirea nu-i vis obedient.

Zborul lor covârșitor
le e îndrumat de dor.
Din mereu ele pornesc
blestamate de lumesc.
S-au rătăcit în uitare,
două suflete călătoare,
dar, auzind un imn sufletesc,

se reîntâlnesc în vis pământesc
și prin palme își grăiesc.

Ce maladicție îi așteaptă oare
vânați de veșnica-ntrebare,
care în aripi de trecut
nu și-a aflat debut?

—Vino! mute își șoptesc.
—Amintiți-vă! își poruncesc.

Sufletele înrourate se zăresc,
dar gândul, desprins de dor,
în veșnicie și în umbră-i sfidător.
Urletul lanțurilor țipă plin de-amor:
„De unde atâta dor?”
Inimile-i cheamă mute,
emoțiile-s pe buze cusute.

A fost odată o poveste,
când universul era o veste.

Ce-a fost nici ei nu știu a-și spune.

Iubirea însă-i cheamă pe nume.

Cuprinsă de ochi, ea îl zărește

și spre Suflet se pornește.

Spațiul devine relativ,

timpul aleargă-n infinit.

Totul la ei e cunoscut.

Privirea ori glasul e bine știut.

Legăți de-al veșniciei dor,

damnați de timpul trădător,

două mâini se oglindeau,

visului se supuneau.

Definiția noastră este dată de suflet.

OGLINDIȚI ÎN NOI

Căzând din picuri de culoare,

definiția ne era o floare.

Umbrită de un colț de rai,

iubire-n dor tu mă vedeai,

o rază sărutând un soare

prins de-a visului îmbrățișare.

Ne-a greblat pe-un portativ

taina visului tardiv

și ne-a agățat de ochi

visul clipei să-l deochi.

Prinși de vraja unui fulg

ne-am iubit atât de mult...

EVADÂND DIN TIMP

Când viața ne este doar noapte,
răzbat din piatra de cetate
ale dorului strigăte înfundate
cu inimile antagonic certate.

Smolit, glasul-i batjocoritor,
dar inima-mi pictează-n dor.
Ruga-ți din priviri flămânde
e pripon pe-altarul plin de-amor
ale vreunui pictor ori scriitor.

Absurditatea imposibilului ruinat
ne pândește fascinat.
În visul astrilor-jurați
iubirea tu vrei s-o înalți
prin zaruri aruncate la noroc
de al vieții horoscop.

Dar nici cercul de cleștar,
nici zațul de amar
nu pot în stele prevesti
cât timp doina om iubi.